

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes altid, det er spændende at diskutere med hr. Peter Skaarup, for nogle gange er argumenterne så overraskende. Sig ikke hr. Peter Skaarup imod; vent et øjeblik, så gør han det selv.

Hr. Peter Skaarup går herop, og så siger han: Nu skal jeg jo ikke stå og redegøre for sådan nogle historiske detaljer, som jeg bliver stillet spørgsmål om; altså om giftgasangrebene blev gennemført, mens USA støttede Saddam Hussein eller efter, det er jo historiske detaljer, og det skal jeg ikke stå her og beskæftige mig med. Og ét sekund efter afæsker hr. Peter Skaarup så Enhedslisten en meget konkret stillingtagen til, hvordan vi ville have stillet os til koncentrationslejrene i Nazityskland. Jo jo, o.k., fint nok; man må bare ligesom bestemme sig, ikke?

Hvad vil konsekvensen være af, at man vedtager Enhedslistens forslag? Konsekvensen af at vedtage Enhedslistens forslag, som det står her, er, at der vil komme en debat i Folketinget, hvor vi skal tage stilling til: Skal krigsforberedelserne fortsætte eller ej? Og når den debat kommer, så tager vi hele diskussionen – inklusive om de tyske koncentrationslejre.

Mener hr. Peter Skaarup ikke, det ville være en god idé at få en sådan debat?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen uanset om hr. Villy Søvnald kalder det herresving eller hovending, eller hvilke ord han vil bruge, så er der ikke nogen ord for det her, for vi har hele tiden fastholdt den linje, som går på, at våbeninspektørerne skal have rimelig tid.

Men nu har våbeninspektørerne fået rimelig tid og rimelig tid og rimelig tid. De har fået fristforlængelser mange gange. Saddam Hussein har fået fristforlængelser siden for 12 år siden, og der er stadig ikke i realiteten sket nogen forbedringer, måske en lille smule her på det sidste, måske fordi der er et militært pres, som Enhedslisten så ikke vil være med til at der skal være, men det er der. Der er placeret hangarskibe og soldater i området, der gør, at han måske tror, at der kan komme til at ske noget på et tidspunkt.

Her er vi ikke i kølvandet på Donald Rumsfeld eller nogen andre. Her er Dansk Folkeparti på den linje, der hedder, at det pres skal fortsætte, og det tror jeg i øvrigt at der er et bredt flertal herinde i Folketinget der også mener at det skal

Hvorfor så lige 1. marts? 1. marts er ikke en nøgledato for mig. Det kan være 2. marts, eller det kan være 28. februar; det er ikke så afgørende for mig. Det, der er afgørende, er, at Hans Blix har sagt, at i løbet af meget kort tid så kan våbeninspektørerne gøre, hvad de har brug for at gøre i Irak, men det forudsætter, at Saddam Hussein giver fuld adgang, fuld mulighed for at komme efter, hvad der måtte være af masseødelæggelsesvåben. Så længe han ikke gør det, så er det, det tager lang tid for våbeninspektørerne.

Hr. Villy Søvnald kan så stille sig op her i Folketinget og synes: Det er bare godt; lad bare Saddam Hussein fortsætte. Ja, så kan det godt være, at der går lang tid, men vi er nogle stykker herinde, der har det mål, at der skal gå kort tid, og vi prøver så at presse Saddam Hussein så godt som overhovedet muligt ud fra de forudsætninger.

Hr. Søren Søndergaard mener, at vi skal stoppe al krigsforberedelse nu. Hvis vi gjorde det, så er det jo netop, Saddam Hussein kan læne sig tilbage i stolen og sige: Nå ja, men nu har det danske Folketing haft en debat, og Enhedslisten fik gennemtrumfet, at der ikke længere skal lægges et militært pres på mig; nu kan jeg slappe af. Er det det, hr. Søren Søndergaard vil? Jeg tror faktisk, at det måske er, hvad han vil. Det er bare ikke den linje, vi ønsker.

Derfor mener vi, man skal fortsætte forberedelserne, sådan at man er klar til, hvis Saddam Hussein ikke makker ret, ikke giver fuld åbenhed, måske at lave en militæraktion.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Anden gang kom det så fra hr. Peter Skaarup, at våbeninspektionen faktisk gør fremskridt. Det anerkender nu også hr. Peter Skaarup. Ville det ikke være værd at få en folketingsdebat om?

Blix' afrapportering sidste fredag var jo på lange stræk på den ene side en beretning om de fremskridt, man gjorde, på den anden side en påpegning af, at irakernes samarbejde kunne være langt mere aktivt og burde være mere aktivt. Men det er et fuldstændig fortegnet billede, at det var et oplæg til krig, som Blix præsenterede, tværtimod. Hvis man var i tvivl om det, kunne man studere den amerikanske udenrigsminister Powells ansigt. Det passede bestemt ikke den amerikanske administration.

Kl. 17.15

Jeg forstår, at storheden nu er løbet så meget af med Dansk Folkeparti, at man vil give en frist